

legealuidumnezeu.org

Apendice 8i: Crucea și Templul

Această pagină face parte dintr-o serie care explorează legile lui Dumnezeu care puteau fi ascultate numai atunci când Templul era prezent în Ierusalim.

- [Apendice 8a: Legile lui Dumnezeu care necesită Templul](#)
- [Apendice 8b: Jertfele — De ce nu pot fi împlinite astăzi](#)
- [Apendice 8c: Sărbătorile biblice — De ce niciuna dintre ele nu poate fi împlinită astăzi](#)
- [Apendice 8d: Legile curățirii — De ce nu pot fi împlinite fără Templu](#)
- [Apendice 8e: Zeciuielile și cele dintâi roade — De ce nu pot fi împlinite astăzi](#)
- [Apendice 8f: Serviciul de împărtășanie — Cina cea de Taină a lui Isus a fost Paștele](#)
- [Apendice 8g: Legile nazireatului și ale jurămintelor — De ce nu pot fi împlinite astăzi](#)
- [Apendice 8h: Ascultarea parțială și simbolică legată de Templu](#)
- [Apendice 8i: Crucea și Templul](#) (Această pagină).

Crucea și Templul nu sunt dușmani și nu sunt două „etape” în care una o anulează pe cealaltă. Legea lui Dumnezeu este veșnică (Psalmul 119:89; 119:160; Maleahi 3:6). Sistemul Templului, cu jertfele sale, preoții săi și legile de curăție, a fost dat de aceeași Lege veșnică. Moartea lui Isus nu a desființat nicio poruncă. Ea a descoperit adevărata profunzime a ceea ce acele porunci spuneau deja. Templul nu a fost distrus pentru a pune capăt jertfelor, ci ca judecată pentru neascultare (2 Cronici 36:14-19; Ieremia 7:12-14; Luca 19:41-44). Sarcina noastră este să ținem aceste adevăruri împreună, fără a inventa o nouă religie care să înlocuiască Legea cu idei omenești despre Cruce.

Conflictul aparent: Mielul și altarul

La prima vedere, pare să existe un conflict:

- Pe de o parte, Legea lui Dumnezeu care poruncește jertfe, daruri și slujirea preotească (Leviticul 1:1-2; Exodul 28:1).
- Pe de altă parte, Isus este prezentat ca „Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii” (Ioan 1:29; 1 Ioan 2:2).

Mulți sar la o concluzie pe care Scripturile nu o fac niciodată: „Dacă Isus este Mielul, atunci jertfele s-au încheiat, Templul a luat sfârșit, iar Legea care le-a poruncit nu mai contează.”

Dar Isus Însuși a respins această logică. El a spus clar că nu a venit să desființeze Legea sau Profeții și că nici cea mai mică literă nu va trece din Lege până când cerul și pământul vor trece (Matei 5:17-19; Luca 16:17). Cerul și pământul sunt încă aici. Legea este încă în vigoare. Poruncile despre jertfe, daruri și Templu nu au fost niciodată revocate prin cuvintele Sale.

Crucea nu șterge legile Templului. Crucea descoperă ceea ce ele indicau cu adevărat.

Isus ca Miel al lui Dumnezeu — împlinire fără anulare

Când Ioan L-a numit pe Isus „Mielul lui Dumnezeu” (Ioan 1:29), el nu anunța sfârșitul sistemului jertfelor. El declara sensul adevărat al fiecărei jertfe aduse vreodată prin credință. Sângele animalelor nu a avut niciodată putere în sine (1 Petru 1:19-20). Puterea lui venea din ascultarea de Dumnezeu și din ceea ce reprezenta: jertfa viitoare a adevăratului Miel. Dumnezeu nu spune un lucru și apoi se contrazice (Numeri 23:19).

De la început, iertarea a depins întotdeauna de două lucruri care lucrează împreună:

- Ascultarea de ceea ce a poruncit Dumnezeu (Deuteronomul 11:26-28; Ezechiel 20:21)
- Rânduiala de curățire pe care Dumnezeu Însuși a stabilit-o (Leviticul 17:11; Evrei 9:22)

În Israelul antic, cei ascultători mergeau la Templu, aduceau jertfele așa cum cerea Legea și primeau o curățire reală, dar temporară, a legământului. Astăzi, cei ascultători sunt conduși de Tatăl la adevăratul Miel, Isus, pentru curățire veșnică (Ioan 6:37; 6:39; 6:44; 6:65; 17:6). Tiparul este același: Dumnezeu nu curățește niciodată pe cei răzvrățiți (Isaia 1:11-15).

Faptul că Isus este adevăratul Miel nu anulează poruncile despre jertfe. Dimpotrivă, dovedește că Dumnezeu nu a lucrat niciodată cu simple simboluri lipsite de greutate. Tot ce ținea de Templu era serios și totul indica spre ceva real.

De ce jertfele au continuat după Cruce

Dacă Dumnezeu ar fi intenționat să desființeze jertfele în momentul morții lui Isus, Templul ar fi căzut chiar în acea zi. Dar ce s-a întâmplat de fapt?

- Perdeaua Templului s-a rupt (Matei 27:51), dar clădirea a rămas în picioare, iar închinarea a continuat acolo (Faptele Apostolilor 2:46; 3:1; 21:26).
- Jertfele și rânduielile Templului au continuat zilnic (Faptele Apostolilor 3:1; 21:26), iar întreaga carte a Faptelor presupune un sanctuar funcțional.
- Preoția a continuat să slujească (Faptele Apostolilor 4:1; 6:7).
- Sărbătorile au continuat să fie ținute la Ierusalim (Faptele Apostolilor 2:1; 20:16).
- Chiar și după înviere, credincioșii în Isus erau văzuți în Templu (Faptele Apostolilor 2:46; 3:1; 5:20-21; 21:26), iar mii de iudei care credeau în El erau „toți plini de râvnă pentru Lege” (Faptele Apostolilor 21:20).

Nimic din Lege, nimic din cuvintele lui Isus și nimic din profeți nu a anunțat că jertfele ar deveni instantaneu păcătoase sau nevalabile după moartea lui Mesia. Nu există nicio profeție care să spună: „După ce Fiul Meu va muri, să nu mai aduceți animale, căci Legea Mea despre jertfe a fost desființată.”

Dimpotrivă, slujirea Templului a continuat pentru că Dumnezeu nu este cu două limbi (Numeri 23:19). El nu poruncește ceva ca fiind sfânt și apoi îl tratează pe ascuns ca necurat pentru că Fiul Său a murit. Dacă jertfele ar fi devenit răzvrătire în clipa morții lui Isus, Dumnezeu ar fi spus acest lucru clar. Nu a făcut-o.

Continuarea slujirii Templului după Cruce arată că Dumnezeu nu a anulat nicio poruncă legată de sanctuar. Fiecare jertfă, fiecare ritual de curățire, fiecare datorie preoțească și fiecare act național de închinare au rămas în vigoare, pentru că Legea care le-a stabilit a rămas neschimbată.

Natura simbolică a sistemului jertfelor

Întregul sistem al jertfelor era simbolic prin concepție — nu pentru că era opțional sau lipsit de autoritate, ci pentru că indica realități pe care numai Dumnezeu urma să le aducă într-o zi la împlinire. Vindecările pe care le confirma erau temporare — cei vindecați se puteau îmbolnăvi din nou. Curățirile ceremoniale restabileau curăția doar pentru un timp — impuritatea putea reveni. Chiar și jertfele pentru păcat aduceau o iertare care trebuia căutată iar și iar. Niciunul dintre aceste lucruri nu reprezenta îndepărtarea finală a păcatului sau a morții; ele erau simboluri poruncite de Dumnezeu, care arătau spre ziua în care El va distruge moartea însăși (Isaia 25:8; Daniel 12:2).

Crucea a făcut posibil acest final, dar sfârșitul adevărat al păcatului va fi văzut doar după judecata finală și înviere, când cei care au făcut binele vor învia pentru viață, iar cei care au făcut răul pentru judecată (Ioan 5:28-29). Deoarece slujirile Templului erau simboluri care indicau realități veșnice, și nu realitățile înseși, moartea lui Isus nu le-a făcut inutile. Ele au rămas în vigoare până când Dumnezeu a îndepărtat Templul ca judecată — nu pentru că Crucea le-ar fi anulat, ci pentru că Dumnezeu a ales să întrerupă simbolurile în timp ce realitățile la care indicau încă așteaptă împlinirea finală, la sfârșitul veacului.

Cum funcționează iertarea astăzi

Dacă poruncile despre jertfe nu au fost niciodată desființate și dacă sistemul Templului a continuat chiar și după Cruce — până când Dumnezeu Însuși i-a pus capăt în anul 70 d.Hr. — apare în mod firesc întrebarea: cum poate fi cineva iertat astăzi? Răspunsul se găsește în același tipar pe care Dumnezeu l-a stabilit de la început. Iertarea a venit întotdeauna prin ascultarea de poruncile lui Dumnezeu (2 Cronici 7:14; Isaia 55:7) și prin jertfa pe care Dumnezeu Însuși a rânduit-o (Leviticul 17:11). În Israelul antic, cei ascultători primeau curățire ceremonială la altarul din Ierusalim, pe care Legea o împlinea în principal prin vărsarea de sânge (Leviticul 4:20; 4:26; 4:31; Evrei 9:22). Astăzi, cei ascultători sunt curățiți prin jertfa lui Mesia, adevăratul Miel al lui Dumnezeu care ridică păcatul (Ioan 1:29).

Aceasta nu reprezintă o schimbare a Legii. Isus nu a anulat poruncile despre jertfe (Matei 5:17-19). În schimb, când Dumnezeu a îndepărtat Templul, El a schimbat locul exterior unde ascultarea se întâlnește cu curățirea. Criteriul a rămas același: Dumnezeu îi iartă pe cei care se tem de El și păzesc poruncile Lui (Psalmul 103:17-18; Eclesiastul 12:13). Nimeni nu vine la Mesia dacă nu-l atrage Tatăl (Ioan 6:37; 6:39; 6:44; 6:65; 17:6), iar Tatăl îi atrage doar pe cei care onorează Legea Sa (Matei 7:21; 19:17; Ioan 17:6; Luca 8:21; 11:28).

În Israelul antic, ascultarea îl conducea pe om la altar. Astăzi, ascultarea îl conduce pe om la Mesia. Scena exterioară s-a schimbat, dar principiul nu. Cei necredincioși din Israel nu erau curățiți prin jertfe (Isaia 1:11-16), iar cei necredincioși de astăzi nu sunt curățiți prin sângele lui Hristos (Evrei 10:26-27). Dumnezeu a cerut întotdeauna aceleași două lucruri: ascultare de Legea Sa și supunere față de jertfa pe care El a rânduit-o.

De la început, nu a existat niciodată un moment în care sângele vreunui animal sau aducerea vreunui dar de grâne să fi adus cu adevărat pace între un păcătos și Dumnezeu. Aceste jertfe au fost poruncite de Dumnezeu, dar ele nu au fost sursa reală a împăcării. Scriptura învață că este imposibil ca sângele taurilor și al țapilor să șteargă păcatele (Evrei 10:4) și că Mesia a fost cunoscut mai dinainte de întemeierea lumii (1 Petru 1:19-20). Din Eden încoace, pacea cu Dumnezeu a venit întotdeauna prin Fiul desăvârșit, fără păcat, Unul Născut (Ioan 1:18; 3:16) — Cel către care indicau toate jertfele (Ioan 3:14-15; 3:16). Jertfele fizice erau semne materiale care le permiteau oamenilor să vadă, să atingă și să simtă gravitatea păcatului și să înțeleagă, în termeni pământești, costul iertării. Când Dumnezeu a îndepărtat Templul, realitatea spirituală nu s-a schimbat. Ceea ce s-a schimbat a fost forma materială. Realitatea a rămas exact aceeași: jertfa Fiului aduce pace între cel vinovat și Tatăl (Isaia 53:5). Simbolurile exterioare au încetat pentru că Dumnezeu a ales să le îndepărteze, dar realitatea interioară — curățirea oferită prin Fiul Său celor care Îl ascultă — continuă neschimbată (Evrei 5:9).

De ce a distrus Dumnezeu Templul

Dacă distrugerea Templului în anul 70 d.Hr. ar fi fost menită să „desființeze jertfele”, Scripturile ar fi spus acest lucru. Nu o fac. În schimb, Isus Însuși a explicat motivul distrugerii care urma: judecata.

El a plâns pentru Ierusalim și a spus că cetatea nu a recunoscut vremea cercetării ei (Luca 19:41-44). A avertizat că Templul va fi dărâmat piatră cu piatră (Luca 21:5-6). A declarat că casa a fost lăsată pustie din cauza refuzului de a asculta de trimișii lui Dumnezeu (Matei 23:37-38). Aceasta nu a fost anunțarea unei noi teologii în care jertfele devin rele. A fost tiparul vechi și cunoscut al judecății — același motiv pentru care primul Templu a fost distrus în 586 î.Hr. (2 Cronici 36:14-19; Ieremia 7:12-14).

Cu alte cuvinte:

- Templul a căzut din cauza păcatului, nu pentru că Legea s-a schimbat.
- Altarul a fost îndepărtat din cauza judecății, nu pentru că jertfele au devenit nelegiuite.

Poruncile au rămas scrise, veșnice ca întotdeauna (Psalmul 119:160; Maleahi 3:6). Ceea ce Dumnezeu a îndepărtat au fost mijloacele prin care aceste porunci puteau fi împlinite.

Crucea nu a autorizat o nouă religie fără Lege

Cea mai mare parte din ceea ce este numit astăzi „creștinism” se bazează pe o minciună simplă: „Pentru că Isus a murit, Legea jertfelor, sărbătorile, legile de curăție, Templul și preoția au fost toate desființate. Crucea le-a înlocuit.”

Dar Isus nu a spus niciodată acest lucru. Profeții care au profețit despre El nu au spus niciodată acest lucru. Dimpotrivă, Hristos a fost clar că adevărații Săi urmași trebuie să asculte de poruncile Tatălui Său așa cum au fost date în Vechiul Testament, la fel cum au făcut apostolii și ucenicii Săi (Matei 7:21; 19:17; Ioan 17:6; Luca 8:21; 11:28).

Crucea nu a dat nimănui autoritatea să:

- Anuleze legile Templului
- Inventeze ritualuri noi, precum serviciul de împărtășanie, pentru a înlocui Paștele
- Transforme zecuielile în salarii pastorale
- Înlocuiască sistemul de curăție al lui Dumnezeu cu învățături moderne
- Trateze ascultarea ca fiind opțională

Nimic din moartea lui Isus nu autorizează oamenii să rescrie Legea. Ea confirmă doar că Dumnezeu este serios cu privire la păcat și serios cu privire la ascultare.

Atitudinea noastră astăzi: ascultăm ce poate fi ascultat, onorăm ce nu poate

Crucea și Templul se întâlnesc într-un adevăr de neocolit:

- Legea rămâne neatinsă (Matei 5:17-19; Luca 16:17).
- Templul a fost îndepărtat de Dumnezeu (Luca 21:5-6).

Aceasta înseamnă:

- Poruncile care pot fi încă ascultate trebuie să fie ascultate, fără scuze.
- Poruncile care depind de Templu trebuie onorate așa cum sunt scrise, dar nu practicate, deoarece Dumnezeu Însuși a îndepărtat altarul și preoția.

Nu reconstruim astăzi o versiune omenească a sistemului jertfelor, pentru că Dumnezeu nu a restaurat Templul. Nu declarăm legile jertfelor desființate, pentru că Dumnezeu nu le-a anulat niciodată.

Stăm între Cruce și muntele Templului gol, cu frică și cutremur, știind că:

- Isus este adevăratul Miel care curățește pe cei ce ascultă de Tatăl (Ioan 1:29; 6:44).
- Legile Templului rămân scrise ca statute veșnice (Psalmul 119:160).
- Imposibilitatea lor prezentă este rezultatul judecății lui Dumnezeu, nu permisiunea noastră de a inventa înlocuitori (Luca 19:41-44; 21:5-6).

Crucea și Templul împreună

Calea dreaptă refuză ambele extreme:

- Nu: „Isus a desființat jertfele, deci Legea nu mai contează.”
- Nu: „Ar trebui să refacem jertfele acum, în felul nostru, fără Templul lui Dumnezeu.”

În schimb:

- Credem că Isus este Mielul lui Dumnezeu, trimis de Tatăl pentru cei ce ascultă de Legea Sa (Ioan 1:29; 14:15).
- Acceptăm că Dumnezeu a îndepărtat Templul ca judecată, nu ca desființare (Luca 19:41-44; Matei 23:37-38).
- Ascultăm fiecare poruncă care rămâne fizic posibilă astăzi.
- Onorăm poruncile dependente de Templu refuzând să le înlocuim cu ritualuri omenești.

Crucea nu concurează cu Templul. Crucea descoperă sensul din spatele Templului. Și până când Dumnezeu va restaura ceea ce a îndepărtat, datoria noastră este clară:

- Ascultăm ce poate fi ascultat.
- Onorăm ce nu poate.
- Nu folosim niciodată Crucea ca pretext pentru a schimba Legea pe care Isus a venit să o împlinească, nu să o distrugă (Matei 5:17-19).